

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Budaházi Ügyvédi Iroda (**cím.**; ügyintéző: dr. Budaházi János ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe.**) felperesnek - a dr. Kádár Zsófia kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2019. június 12. napján meghozott 9.G.40.471/2018/12. számú ítélete ellen a felperes 14. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget;

valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 190.070 (százkilencvenezer-hetven) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes keresetében a felek között 2008. szeptember 9-én létrejött kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 205. § (1) és (3) bekezdésére, 209. §-ára, 209/A. § (2) bekezdésére, 200. § (2) bekezdésére, 237. § (2) bekezdésére, 217. §-ára, 374. § (2) bekezdésére, 227. §-ára, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdés a), b), e) és f) pontjára 203. § (6) és (7) bekezdésére hivatkozva. Kérte a kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítását a határozathozatalig terjedő időre és annak megállapítását, hogy a felperesnek 2015. február 1-jén 77.675 forint tartozása áll fenn az alperes felé, mely összeget annak kamataival vállalja megfizetni. Az opciós szerződés érvénytelenségéből fakadóan kérte a bíróságot, hogy keresse meg a gépjárműnyilvántartó hatóságot a bejegyzett vételi jog és ennek biztosítására alapított elidegenítési és terhelési tilalom törlése iránt, valamint kérte az alperest kötelezni a gépjármű törzskönyvének kiadására.
- [2] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását indítványozta.

- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az ... forgalmi rendszámú gépjárműre 2008. szeptember 9. napján alperes javára bejegyzett vételi jog és a vételi jog biztosítására kikötött, alperes javára bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom 2013. szeptember 9. napján megszűnt. Megkereste a Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért Felelős Helyettes Államtitkárságát, hogy a gépjármű vonatkozásában az alperes javára bejegyzett vételi jogot, és ennek biztosítására alapított elidegenítési és terhelési tilalmat törölje a gépjármű-nyilvántartásból. A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 114.300 forint perköltséget, a Magyar Államnak pedig külön felhívásra 108.000 forint le nem rótt eljárási illetéket.
- [4] A bíróság ítéletében tényként állapította meg, hogy a felperes, mint adós 2008. szeptember 9-én - a ... Kft.-n, mint kereskedőn keresztül - svájci frank alapú, változó kamatozású kölcsönszerződést kötött az alperessel gépjármű megvásárlása érdekében. Meghatalmazottként tanú 1 járt el, az okiratokat ő írta alá.
- [5] A szerződés szerint a kölcsön összege 1.800.000 forint, induló futamideje 84 hónap, a havi törlesztőrészek összege 39.990 forint, a teljes induló hiteldíjmutató 23,293%, az éves induló ügyleti kamat mértéke pedig 20,02%. A szerződés rögzítette, hogy annak egyedi része az MCSK-0701 számú általános szerződési feltételekkel (a továbbiakban: ÁSZF) együtt érvényes, melynek átvételét és megkötését az adós aláírásával igazolja.
- [6] A felperes a szerződés megkötésének napján aláírt egy „Magánszemélyek kölcsönkételme”, egy „Megállapodás” elnevezésű, valamint egy „Kockázatfeltáró nyilatkozat és tájékoztató a központi hitelinformációs rendszerről” elnevezésű dokumentumot.
- [7] Az utóbbi tájékoztató tartalmazza, hogy a devizaalapú kölcsön- és lízingszerződéseknel a kamat- és árfolyamváltozások hatásaként a havi törlesztőrészek a forinthitelnél gyakrabban és nagyobb mértékben változhatnak. A törlesztőrészlet ingadozása a kamat- és árfolyamváltozás irányától függően kedvezően és kedvezőtlenül is érintheti az ügyfelet. Változatlan kamatok esetén, amikor a forint gyengül az adott devizával szemben (vagyis 1 euróért vagy svájci frankért a korábbinál több forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet növekszik, amikor a forint erősödik az adott devizával szemben (vagyis 1 euróért vagy svájci frankért a korábbinál kevesebb forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet csökken.
- [8] A felek a szerződés megkötésével egyidejűleg megállapodást kötöttek a vételi, illetve opciós jog alapításáról is.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában kifejtette, hogy a felek között a Ptk. 523. § (1) bekezdésében szabályozott kölcsönszerződés jött létre, mely a Ptk. 685. § e) pontja alapján fogyasztói szerződésnek minősül. Nem találta megalapozottnak azon felperesi hivatkozást, miszerint a felek között egy burkolt befektetési ügylet jött volna létre, e körben a 6/2013. Polgári Jogegységi határozatra és az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-312/14. számú ügyben hozott döntésére hivatkozott.
- [10] Megállapította, hogy az alperes javára bejegyzett vételi jog, valamint az ennek biztosítására kikötött elidegenítési és terhelési tilalom 2013. szeptember 9. napján megszűnt, azonban az ÁSZF 4. pontjában foglalt rendelkezésre tekintettel nem kötelezte az alperest a perbeli gépjármű törzskönyvének kiadására.

- [11] A Hpt. 47. §-ában foglaltakra is figyelemmel az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a perbeli kölcsönszerződés létrejött-e a felek között. E körben rögzítette, hogy az alperes két szervezeti képviselője ügyleti képviseletre meghatalmazást adott a szerződést aláíró tanú 1-nak. A Hpt. 47. § (2) bekezdése ugyan lehetőséget biztosít az együttes aláírási jog átruházására, de továbbra is irányadó maradt a Hpt. 47. § (1) bekezdésének előírása, amely alapján a bank részéről két együttes aláírási joggal rendelkező képviselőnek kellett volna a szerződést aláírnia. Erre tekintettel tanú 1 a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerinti álképviselőnek tekintendő, akinek eljárását a képviselt utólag jóváhagyhatja. Az aláírás jóváhagyása pedig az alperes részéről megtörtént ráutaló magatartással azáltal, hogy a kölcsönszerződésben foglaltaknak megfelelően a kölcsön összegét folyósította a felperesnek.
- [12] Az ÁSZF a Ptk. 205/B. §-a alapján a felek szerződésének részévé vált, mivel a felperes annak átvételét és megismerését elfogadta, aláírásával igazolta.
- [13] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja alapján semmis. Az 1/2016. Polgári Jogegységi határozat 1. pontja szerint ugyanis a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével. A felek között létrejött szerződés egyértelműen meghatározza, hogy a kölcsön összege 1.800.000 forint, az ÁSZF 7/A. pontjában foglalt képlet pedig rögzíti az alperes által alkalmazott bázis árfolyamot, illetőleg a mérési időpontokban irányadó árfolyamot, erre tekintettel a kölcsönösszeg devizában kifejezett egyenértéke a szerződésben rögzítettek alapján pontosan kiszámítható.
- [14] A szerződés meghatározta, hogy a THM mértéke 23,293%, arra pedig a felperes sem hivatkozott, hogy valamely költségelemet a THM nem tartalmazott. Ebből következően a felperes Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra alaptalanul hivatkozott.
- [15] Az 1/2016. Polgári Jogegységi határozat alapján a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A szerződés tartalmazza a törlesztő részletek számát, amely 84, összegét, ami 39.990 forint. A havi törlesztőrészlet-változás összegének kiszámítási módját az ÁSZF 7. pontjában foglalt képlet, a törlesztési időpontokat pedig az ÁSZF 5. pontja határozza meg. Ebből következően a szerződés nem ütközik a Hpt. 213. § (1) bekezdésének e) pontjába sem.
- [16] Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes eleget tett a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének, az árfolyamkockázatról világos és érthető tájékoztatást nyújtott a felperes részére. A tájékoztatásból egyértelműen kitűnik, hogy az árfolyamkockázat hatására a törlesztőrészlet összege korlátozás nélkül megemelkedhet, az árfolyamváltozás iránya és mértéke előre nem állapítható meg, annak nincs felső határa, az árfolyamváltozás valós, vagyis a hitel futamideje alatt bekövetkezhet. Az alperes által készített és a felperes által aláírt kockázatteljesítő nyilatkozat teljes mértékben megfelelt a 2/2014. Polgári Jogegységi határozatban, továbbá a C-227/18. és a C-51/17. számú EUB döntésekben foglaltaknak, ezen túlmenően további szóbeli tájékoztatást nem volt köteles nyújtani.

- [17] A kockázatfeltáró nyilatkozatban kellő tájékoztatást kapott ahhoz a felperes, hogy az árfolyamkockázat működési mechanizmusát, gazdasági következményeit megismerhesse. Abból ugyanis, hogy a devizaalapú kölcsön- és lízingszerződéseknél a kamat- és árfolyamváltozások hatásaként a havi törlesztőrészek a forinthitelnél gyakrabban és nagyobb mértékben változhatnak, amely a kamat- és árfolyamváltozás irányától függően kedvezően és kedvezőtlenül is érintheti az ügyfelet, arra lehet következtetni, hogy az árfolyamkockázat hatására a törlesztőrészlet összege emelkedhet. Azt pedig az alperes a tájékoztatásban nem jelölte meg, hogy ennek bármilyen korlátja lehetne, a tájékoztatásból ezért az következik, hogy az árfolyam korlátozás nélkül emelkedhet.
- [18] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségének a megállapítását és jogkövetkezményként a másodfokú eljárásban általa csatolt elszámolás alapján a szerződés érvényessé nyilvánítását kérte, továbbá az alperesnek a gépjármű törzskönyve kiadására kötelezését.
- [19] Továbbra is állította, hogy a kölcsönszerződés egy burkolt befektetési ügylet volt. A képviseleti jogot az alperes jogellenesen delegálta, ugyanis azt csak együttes aláírási jogként lehetett átruházni, így a kereskedő nevében is két magánszemélynek kellett volna aláírni a kölcsönszerződést, azt azonban csak egy személy jegyezte, ebből következően a szerződés érvénytelen. A kereskedő érdekében eljáró természetes személy az alperes neve alatt írt alá, amely nem felelt meg a Hpt. 47. § (1) bekezdésében írt követelménynek. Az alakiség megsértésével kötött szerződés ezért semmis és tekintettel arra, hogy ez olyan alaki hiba, amely a jogszabály kötelező rendelkezése folytán érvénytelenséget eredményez, az adott szerződés vonatkozásában az érvénytelenség orvoslásának eszközei nem alkalmazhatóak. Az álképviselet utólagos jóváhagyására ezért nem kerülhetett sor.
- [20] A perbeli szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja alapján érvénytelen, azaz semmis. A kölcsönszerződés nem tartalmazza, hogy a kölcsönösszeget, a havi törlesztéseket milyen árfolyammal kell számolni, ráadásul azt sem, hogy az alperes által alkalmazott napi több árfolyamból melyiket veszi figyelembe, ebből következően a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontját is sérti, ezáltal tisztességtelen és nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik. A kölcsönszerződés nem tartalmazza a törlesztő részek esedékességének meghatározását sem.
- [21] A kockázatfeltáró nyilatkozatban foglalt tájékoztatás nem tesz eleget a Hpt. előírásának. A hivatkozott irat átolvasása, megértése, illetve áttekintése az alperes által használt formanyomtatvány sajátosságai folytán a felperes számára nehezített, mely önmagában is tisztességtelen szerződéses eljárásnak és gyakorlatnak tekinthető. Az abban foglaltak alapján egy átlagos fogyasztó részére világosan és egyértelműen nem vonható le az a következtetés, hogy az árfolyamváltozásnak a törlesztő részletre milyen következményei lesznek. Nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján. Hivatkozott a 2/2014., a 6/2013. Jogegységi Határozatra, továbbá az EUB C-51/17., C-26/13., C-96/14., C-118/17. számú ügyben hozott határozataira.
- [22] A törzskönyv kiadását kizárólag arra hivatkozva kérte, hogy a szerződés, melynek biztosítására kötötték érvénytelen.
- [23] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és a felperes költségeiben történő marasztalására irányult.

- [24] Hangsúlyozta, hogy a Kúria 6/2013. Polgári Jogegységi határozata értelmében a tájékoztatási kötelezettsége nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére. A tájékoztatásból megállapítható volt, hogy az árfolyamváltozás valós, illetve az is, hogy annak nincs felső korlátja. Emellett arról is tájékoztatta a felperest, hogy az árfolyam jelentősen is megváltozhat. A felperesnek először a hitelkonstrukciót kellett kiválasztania, melynek során a felek egyedileg megtárgyalták az árfolyamkockázat valós jellegét és hatását a felperes fizetési kötelezettségére. Ezt követően írta alá a felperes a kiválasztott konstrukciónak megfelelő kérelmet és a kockázatfeltáró nyilatkozatot.
- [25] A Kúria mellett működő Konzultációs Testület nem azt fogalmazta meg, hogy a tájékoztatást nem lehet külön okiratban megtenni, hanem azt, hogy arról a tényről, hogy az árfolyam változhat, valamint arról, hogy ez hogyan befolyásolja a felperes fizetési kötelezettségét egy okiratban kell tájékoztatni a felperest, ezen feltételnek pedig az alperes eleget tett. A szerződés megfelelt a C-51/17. és a többi EUB ítéletben foglaltaknak. Hivatkozott a kialakult bírói gyakorlatra is. Vitatta, hogy a felperes által megjelölt EUB ítéletek meghaladottá tették volna a Kúria 1/2016., 2/2014. és 6/2013. számú Polgári Jogegységi határozatában foglaltakat. Az alperes megfelelő tartalmú és kellő figyelemfelhívó tájékoztatást adott ahhoz, hogy az átlagos - szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő - fogyasztó megalapozott döntést hozhasson, azaz a tájékoztatás alapján képes legyen felmérni azt, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kirovó pénznemhez képest leértékelődhet, és egyúttal értékelni tudja egy ilyen körülmény pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - adott esetben - jelentős gazdasági következményeit is.
- [26] A fellebbezés alaptalan.
- [27] A fellebbezés kizárólag az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését támadta, ezért a fellebbezéssel nem érintett része a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedett, ezt az ítéletábla nem érintette.
- [28] Az ítéletábla a fellebbezett rész tekintetében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a tényállást helytállóan állapította meg, és abból helyes jogi következtetést levonva utasította el a felperes keresetét. Az irányadó jogszabályokat, a Kúria jogegységi határozatait és az EUB értelmező ítéleteit is helyesen alkalmazta, így döntésével és kifejtett indokaival az ítéletábla maradéktalanul egyetértett.
- [29] Az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében annak helyes indokaira utalva a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján hagyta helyben.
- [30] A fellebbezés tartalmára utalva az ítéletábla mindössze az alábbiakra mutat rá.
- [31] Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felek közt fogyasztói kölcsönszerződés jött létre, nem pedig befektetési ügylet, továbbá, hogy a szerződést aláíró tanú 1 álképviselőnek tekintendő, akinek eljárását a képviselt utólag jóváhagyta, ebből következően nem megalapozott a felperesnek az alakiség sérelmével kapcsolatos, a Hpt. 47. §-a és a Ptk. 217. § (1) bekezdése alapján kifejtett álláspontja.
- [32] A felperes ugyan helyesen hivatkozott arra, hogy a szerződés megkötése során a Hpt. 47. §-ban foglalt alaki követelmények sérültek, mert az aláírásra nem a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően került sor. A szerződést az alperes részéről aláíró meghatalmazott így a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerinti álképviselőként járt el a szerződés megkötésekor, amely esetén a bíróság nem

alkalmazhatja az érvénytelenség jogkövetkezményeit (BH1993. 181, BDT2014. 3109). A felperesi állásponttal szemben nincs jogszabályi akadálya annak, hogy az álképviselő eljárását a fél utólag jóváhagyja, ilyen esetben a szerződés érvényesen létrejön (BH2016. 83). A jóváhagyás nincs alakszerűséghez kötve, a képviselt személy az álképviselő eljárását, jóváhagyó nyilatkozatát szóban, írásban, de akár ráutaló magatartással is kifejezésre juttathatja (BH2014. 303). A szerződésben foglaltak jóváhagyása az alperes részéről - ráutaló magatartással - már akkor megtörtént, amikor a kölcsön összegét szerződésszerűen folyósította, azaz a maga részéről a szerződésben foglaltakat teljesítette. A teljesítést a felperes is elfogadta, így ez okból nem volt a szerződés létre nem jötte vagy érvénytelensége megállapítható.

- [33] A felperes fellebbezésében már csak a Hpt. a) és e) pontjára hivatkozva állította, hogy a felek között létrejött szerződés nem tartalmazta a kölcsön összegét és nem határozta meg kellően a törlesztő részleteket.
- [34] Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott, a szerződés mind a szerződés tárgyát, mind pedig a törlesztő részleteket meghatározta. A peres felek szerződése deviza alapú kölcsönszerződés, amelynek lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik, a kölcsön folyósítására és a törlesztésére pedig forintban kerül sor, azaz az ún. kirovó és lerovó pénznem eltér egymástól. A kirovó pénznem deviza, a lerovó pedig forint. A felek a szerződés megkötésekor a kölcsön meghatározása során két módot választhatnak: vagy az érintett devizanemben jelölik meg pontosan, összegszerűen a kölcsön összegét (ebben az esetben a folyósítás időpontjában irányadó árfolyamtól függ, hogy ténylegesen milyen forint összeg kerül az adós részére átadásra) vagy azt a forintösszeget jelölik meg, amelynek a folyósítás időpontja szerinti árfolyamon az adott devizanemre átszámított összege az adós kirovó pénznemben meghatározott tartozása. Mindkét mód alkalmas a kiírt tartozás egyértelmű meghatározására (6/2013. Polgári Jogegységi határozat III.1. pontja).
- [35] Jelen esetben a kölcsön összege lerovó pénznemben (1.800.000 forint) került rögzítésre. A kölcsön összege a folyósítás időpontjában devizában kiszámítható volt, ami egyben azt is jelenti, hogy a kölcsön tárgyát a felek között létrejött szerződés tartalmazza, ezért az megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak. A felperes álláspontjától eltérően nem szükséges, hogy a törlesztő részletek összege devizában meghatározva tételelesen szerepeljen a szerződésben, hanem az is elégséges, ha azok a szerződés rendelkezései alapján kiszámíthatók.
- [36] Ezzel egyezően foglalt állást a Kúria az 1/2016. számú Polgári Jogegységi határozatában, amikor kifejtette, hogy a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a részévé vált általános szerződési feltételeket is - kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A törlesztő részletek összege kiszámíthatónak tekintendő, ha a szerződés rögzíti legalább azokat az adatokat és azt a számítási módot, amelyek alapján a törlesztő részletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztőrészletek esedékességekor pontosan meghatározható. Ezen feltételeknek pedig a felek szerződése teljeskörűen eleget tett.
- [37] A felperes a Kúria 6/2013. számú, valamint 2/2014. számú Polgári Jogegységi határozatában foglaltak szerinti kockázatfeltáró tájékoztatást megkapta, az aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat áttekinthető, jól olvasható, egyetlen okiratba foglalja a szükséges információkat így a felperesnek nem az ÁSZF egyes rendelkezéseiből kell azt kikövetkeztetni. Mindenben megfelelt a vonatkozó

jogszabályi rendelkezéseknek és a Kúria jogegységi határozataiban foglaltaknak, valamint az Európai Unió Bírósága által megfogalmazott követelményeknek is.

- [38] Az EUB C-51/17. számú ítélete szerint a 93/13/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. Az alperesi tájékoztatás alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó felismerhette, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, és értékelni tudja egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is.
- [39] A Kúria 2/2014. Polgári Jogegységi határozata szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot - kedvező kamatmérték ellenében korlátozás nélkül a fogyasztó viseli - a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható.
- [40] Az EUB C-51/17. és C-186/16. számú ügyekben hozott határozatokban foglaltak kizárólag az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjével értékelhetőek. A felperes pontos tudomással bírt a deviza alapú kölcsönszerződésből eredő árfolyamkockázat tényéről, annak jelentőségéről, az alperes részéről egyértelmű és világos, minden jogszabályi, illetve a Kúria és az EUB ítéletek szerinti kritériumoknak megfelelő és teljes körű tájékoztatást kapott.
- [41] Minthogy az alperes a felperest írásban teljeskörűen tájékoztatta a kockázatokról, nem volt szükséges további szóbeli tájékoztatást is nyújtania ezzel kapcsolatban.
- [42] A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése - és helyes indokai - alapján helybenhagyta.
- [43] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperest kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes másodfokú perkiöltésének megfizetésére, melynek összegét a jogi képviselő által kifejtett tevékenység figyelembevételével mérlegeléssel, a másodfokú eljárás kisebb munkaterhe alapján állapította meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint.
- [44] A felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2020. február 26.

. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

. Bicskei Ildikó s.k.
előadó bíró

dr. Félegyházy Megyesy Fatime s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: